

prima instanță - Iu. Cotruță

dosarul nr. 2rh-361/13

instanța de apel - I. Pleșca, S. Arnăut, E. Clim

instanța de recurs: A. Cobăneanu, T. Răducanu, Sv. Moldovan, E. Covalenco,
Iu. Diaconu

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva
Ion Vîlcov
Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de către Ion Breazu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Breazu împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și lui Alexandru Maslennikov cu privire la declararea nulității declarației, repararea prejudiciului material, prejudiciului moral și încasarea dobânzii de întârziere

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție 27 martie 2013, prin care a fost admis recursul declarat de către Ion Breazu, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2012 și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 05 aprilie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 14 decembrie 2009, Ion Breazu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA și a lui Alexandru Maslennikov cu privire repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 04 noiembrie 2009 autoturismul de model „VAZ 2104”, n/î CIY, condus de către Alexandru Maslennikov s-a tamponat cu autoturismul de model „BMV-X5”, n/î CDM 530 condus de către Ion Breazu.

Menționează că drept urmare a accidentului rutier, de către Comisariatul General de Poliție mun. Chișinău, a fost întocmit procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier prin care s-a stabilit că în urma încălcării regulilor de circulație rutieră de către Alexandru Maslennikov a fost deteriorat autoturismul lui Ion Breazu.

Afirmă că de către Comisariatul General de Poliție mun. Chișinău a fost adoptată Decizia Agentului Constatator privind Aplicarea Sancțiunii în baza procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 noiembrie 2009, prin care Alexandru Maslennikov în baza art. 242 alin. (2) al Codului contravențiilor

administrative a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier și sancționat cu amendă în mărime de 50 unități convenționale.

Indică că responsabil pentru deteriorarea autoturismului de model „BMV-X5”, n/î CDM 530, proprietar al cărui este Ion Breazu, s-a dovedit a fi proprietarul autoturismului de model „VAZ 2104”, n/î CIY 646, Alexandru Maslennikov.

Mai menționează că Alexandru Maslennikov la momentul producerii accidentului deținea asigurare obligatorie de răspundere civilă auto probat prin polița de asigurare, Certificatul seria BU nr. 0004854 valabil de la 24 iunie 2009 până la 24 iunie 2010.

Susține că contractul de asigurare a fost încheiat cu Compania de asigurări ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, care în conformitate cu alin. (1) al art. 15 a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, urmează să acorde despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul.

Afirmă că prejudiciul material cauzat constituie suma de 64136 lei.

Indică că la 16 noiembrie 2009 i-a fost restituită de către ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA suma de 33554 lei, iar suma restantă rămânând suma de 30502 lei, fapt care generat adresarea în instanța de judecată.

Menționează că conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 1416 alin. (2) Cod civil prevede că instanța de judecată adoptând hotărârea cu privire la reparația prejudiciului, obligă autorul prejudiciului să pună la dispoziție un bun de același gen și de aceeași calitate, să repare bunul pe care la deteriorat ori să compenseze integral prin echivalent bănesc prejudicial cauzat.

Consideră că pârâții urmează a asigura persoana vătămată cu posibilitatea de a-și restabili la prețul zilei, situația pe care o avea înainte de prejudiciere.

Solicită încasarea de la ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și de la Alexandru Maslennikov în beneficiul lui a daunei materiale în mărime de 30502 lei, a daunei morale în sumă de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 15 ianuarie 2010 Ion Breazu a depus cerere de concretizare a pretențiilor ce țin de încasarea daunei materiale și morale, solicitând repararea prejudiciului material în mărime de 37899,83 lei și prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

În susținerea cererii a indicat că în urma efectuării lucrărilor de reparație la automobilul de model BMW X5 CMD 530, în baza devizului de cheltuieli alcătuit de SRL „Autobealia” costul pieselor și materialelor necesare pentru lucrări constituie 54298,73 lei, costul lucrărilor înfăptuite - 8550,00 lei, costul uleiurilor și discului deteriorat - 7317,00 lei, iar în total suma de 70165,73 lei. Iar la Autospais Grup BMW: costul lucrărilor la reglarea parametrilor tehnici 1288,10 lei, iar în total 71453,83 lei.

Menționează că până în prezent a primit suma de 33554,00 lei, astfel diferența pagubei neachitate constituie suma de 37899,83 lei, iar prejudiciul moral îl estimează în mărime de 10000 lei.

În cadrul dezbaterilor judiciare Ion Breazu a depus cerere suplimentară, solicitând încasarea de la pârâții ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și Alexandru

Maslennikov în beneficiul lui a daunei materiale în mărime de 53364,38 lei, costul investigațiilor medico-legale a copiilor Emil Breazu și Mihail Breazu în sumă de 200 lei, costul efectuării examinării auto-merceologice de către SRL „Artcontract” în sumă de 600 lei, cheltuielile de judecată și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă 500 lei, dauna morală în mărime de 10000 lei și dobânda de întârziere determinată conform art. 619 Cod civil.

În motivarea acesteia a indicat că la 01 iunie 2010, în baza cererii depuse de către el, SRL „Artcontract” a efectuat examinarea auto-merceologică a automobilului de model BMW X5, anul producerii 2003, n/î CMD 530.

Susține că în urma examinării, conform Raportului de constatare tehnico-științifică Nr. 017-IND/2010 din 02 iunie 2010 s-a ajuns la concluzia că mărimea pagubei produsă automobilului menționat, accidentat la 04 noiembrie 2009, constituie suma de 86918,38 lei.

Ulterior, la 19 decembrie 2011 Ion Breazu a depus cerere de completare a pretențiilor, prin care a solicitat recunoașterea nulității declarației la dosarul de daună nr.09-396 din 18 noiembrie 2009, semnată de către el.

În susținerea cererii a menționat că în procesul recuperării sumelor datorate, asigurătorul a evaluat suma despăgubirii la o plată mizeră și la 18 noiembrie 2009 l-a impus să semneze o declarație, cu care el nu a fost de acord, însă din motiv că a fost presat de către reprezentanții Companiei de asigurări și din considerentul că automobilul era avariat, nefiind posibil de a fi utilizat, a acceptat inițial această sumă de 33554 lei.

Indică că la 23 noiembrie 2009 a înaintat o pretenție către pârât, solicitând achitarea integrală a sumei prejudiciului, reieșind din suma reală, însă prin răspunsul din 30 noiembrie 2009 ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a respins solicitările lui și a refuzat compensarea integrală a prejudiciilor cauzate.

Consideră că declarația nominalizată urmează să fie anulată, ca fiind încheiată fără intenția de a produce efecte juridice, deoarece asigurătorul cunoștea faptul că el nu este de acord cu suma propusă și că acesta nu va finisa procedura de recuperare a sumelor datorate, inclusiv ca aceasta a fost semnată prin concurs de împrejurări grele.

La 06 februarie 2012 Ion Breazu a depus cerere conexare a pretențiilor, solicitând încasarea din contul ambilor pârâți a prejudiciului material pentru reparația automobilului în sumă 47206,73 lei, încasarea din contul lui Alexandru Maslennikov a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenția comisă, care a generat imposibilitatea utilizării automobilului deteriorat, prin vătămarea feciorului mai mic în urma accidentului rutier, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 4894 lei, care includ investigațiile medicale-220 lei, taxa pentru raport de constatare SRL „Artcontract”-600 lei, taxa pentru raportul de expertiza CNEJ-1004 lei, taxa de stat la depunerea acțiunii-500 lei, cheltuielile pentru întocmirea procurii - 90 lei, costul serviciilor juridice și de reprezentare - 2500 lei, încasarea dobânzii de întârziere pentru neachitarea sumei prejudiciului material în mărime de 13282,55 lei, conform art. 619 Cod civil și declararea nulității declarației la dosarul de daună nr. 09-396 din 18 noiembrie 2009, semnată de către el.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 05 aprilie 2012 acțiunea a fost admisă parțial și încasat de la Alexandru Maslennikov în beneficiul lui Ion Breazu suma de 5000 lei cu titlu de despăgubire morală. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2012 a fost respins apelul declarat de către Ion Breazu, admis apelul declarat de către Alexandru Maslennikov, casată hotărârea primei instanțe în partea prin care s-a încasat suma de 5000 lei cu titlu de despăgubire morală și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost respinsă, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2013 a fost admis recursul declarat de către Ion Breazu, casată integral decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe. Totodată, a fost respinsă cererea lui Ion Breazu cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

La 11 noiembrie 2013 Ion Breazu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând în temeiul art. 449 lit. b), admiterea cererii, casarea deciziei instanței de recurs, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie: dispusă încasarea din contul ambilor intimați în beneficiul lui a prejudiciului material legat de reparația automobilului în sumă totală de 47206,73 lei, dobânzii de întârziere pentru neachitarea sumelor în contul prejudiciului material în quantum total de 15915,79 lei, încasarea din contul intimatului Alexandru Maslennikov în beneficiul lui a sumei de 10000 lei în contul compensării prejudiciilor morale cauzate prin contravenția săvârșită de acesta, recunoașterea nulității declarației la dosarul de daună nr. 09-396 din 18 noiembrie 2009, ca nefiind semnată de Ion Breazu, încasarea din contul intimaților în beneficiul lui a cheltuielilor suportate în legătură cu prezentul proces în sumă totală de 6894 lei și încasarea în beneficiul lui a sumei de 50000 lei în legătură cu încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și cu repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare.

În motivarea cererii de revizuire a menționat că după rămânerea irevocabilă a deciziei instanței de recurs, au intervenit noi circumstanțe și împrejurări care confirmă o altă stare de lucruri, care este contrară celei stabilite de instanțele de judecată.

Afirmă că la baza soluției de respingere a pretențiilor lui a fost pusă declarația din 18 noiembrie 2009, care chipurile a fost semnată de el și de reprezentanții companiei de asigurări, prin care au fost stinse pretențiile sale față de compania de asigurări.

Indică că deși a menționat de mai multe ori că o atare tranzacție nu a semnat-o, nu a deținut probe ce ar confirma acest fapt, însă, în baza plângerii penale depuse a fost efectuată expertizarea înscrisurilor, iar prin raportul de expertiză seria BB 007437 din 19 septembrie 2013, întocmit de CNEJ, copia căruia a primit-o recent, la 25 octombrie 2013, s-a stabilit cert că semnătura din numele lui Ion Breazu de la rubrica „Semnătura” din Declarația pe dosarul de daune nr. 09.396, nu a fost executată de Ion Breazu, dar a fost executată de o altă persoană prin procedeul imitației servile.

Sustine că având în vedere noua circumstanță, care nu a fost cunoscută instanței de judecată la data pronunțării deciziei și ținând cont că ea a fost elucidată în cadrul

unui dosar penal pornit pe acest fapt, iar el nu a avut posibilitatea să administrez această probă anterior, urmează a se conchide că declarația nu îi este opozabilă și pârâții urmează a fi obligați la compensarea integrală a sumei prejudiciului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuiantul, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) CPC, a prezentat în susținerea cererii de revizuire copia ordonanței privind pornirea urmăririi penale din 11 iunie 2013, în baza plângerii lui Ion Breazu pe faptul falsificării semnăturii sale din declarația dosarului de daună cu nr. 09-396, de către angajații companiei de asigurări ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, copia raportului de expertiză nr. 3273 din 14 iunie 2013 întocmit de Direcția tehnico-criminalistică și expertize judiciare Centru a Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General al Poliției al MAI RM și copia raportului de expertiză nr. 1627 din 19 septembrie 2013 întocmit de Centrul național de expertize Judiciare al Ministerului Justiției al RM.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Cu referire la prevederile citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuient în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or ultimul invocă circumstanțe noi descoperite după pronunțarea hotărârii, care nu existau la momentul judecării prezentei cauze, fapt ce se atestă prin înscrisurile prezentate în susținerea cererii de revizuire ce sunt datate cu luna iunie și septembrie 2013, aspect ce în plus indică la netemeinicia cererii de revizuire.

Mai mult ca atât, revizuiantul nu a făcut dovada faptului că a întreprins toate măsurile pentru a afla cele invocate în cererea de revizuire în timpul judecării anterioare a pricinii, până la pronunțarea hotărârii.

Cât privește raportul de expertiză nr. 3273 din 14 iunie 2013, precum și raportul de expertiză nr. 1627 din 19 septembrie 2013 anexate la cererea de revizuire, Colegiul remarcă că acestea nu pot constitui temei de admitere a revizuirii în condițiile art. 449 CPC, dat fiind că revizuiantul nu a fost lipsit pe parcursul soluționării cauzei, de

drepturile sale procedurale și de posibilitatea de a solicita efectuarea unei astfel de expetize.

Prin urmare, având în vedere că revizuentul Ion Breazu în cererea de revizuire nu a invocat niciun temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Ion Breazu împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Breazu împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și lui Alexandru Maslennikov cu privire la declararea nulității declarației, repararea prejudiciului material, prejudiciului moral și încasarea dobânzii de întârziere.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva
Ion Vîlcov
Ala Cobăneanu